Nr.133053216

S P R I E D U M S

Rīgā, 2016.gada 25.novembrī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Ādamsone-Struža, rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk arī Sūdzības iesniedzējs), sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk-Iestāde) 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.1174 (turpmāk-Lēmums).

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas rajona tiesā 2016.gada 2.jūnijā saņemta /pers. A/ sūdzība par Iestādes Lēmuma atcelšanu. Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 2.jūnija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2016.gada 18.aprīlī VP RRP Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors **sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu** Nr.112105602 par to, ka minētajā datumā plkst.14.50 transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, (turpmāk-Transportlīdzeklis) bija novietots stāvēšanai Rīgā, /adrese/, invalīdu stāvvietā bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 285.22.apakšpunktā noteiktās prasības, par šo kāpumu Sūdzības iesniedzējam piemēroja naudas sodu 55 EUR apmērā (lietas 14.lapa).

[3] Nepiekrītot sastādītajam protokolam-lēmumam, Sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja Iestādē (lietas 13.lapa).

[4] **Iestāde protokolu-paziņojumu atstāja negrozītu**, bet sūdzību noraidīja, turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 8.-11.lapa).

[4.1.] Saskaņā ar LAPK 149.^{31}panta astotās daļas nosacījumiem, inspektors transportlīdzekļa vadītājam, kurš neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, piemēroja naudas sodu 55 EUR apmērā.

[4.2] 2016.gada 22.aprīlī VP RRP KPP saņemts /pers. A/ iesniegums, kurā viņš lūdz pārskatīt administratīvā pārkāpuma lietu Nr.112105602. Paskaidro, ka 2016.gada 18.aprīlī brauca uz skolu /adrese/, pēc meitas /pers. B/, kura ir invalīds ar kustības traucējumiem. Skolas tuvumā transportlīdzekļu stāvvietas bija aizņemtas, tāpēc novietoja savu transportlīdzekli invalīdu stāvvietā. Skolā atradās līdz 5 minūtēm. Atgriežoties pie transportlīdzekļa neredzēja protokolu-paziņojumu. Par sodu uzzināja Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk - CSDD) mājas lapā. Iesniegumam pievienota /Nosaukums C/ izziņa par to, ka /pers. B/ mācās šajā skolā, kā arī invalīda apliecības Nr.626997 kopija.

[4.3] CSN 285.22.apakšpunkts noteic, ka 844.papildzīme "Invalīdiem" norāda, ka 537.ceļa zīme "Stāvvieta" attiecas tikai uz transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Apskatoties pārkāpuma fiksēšanas vietā veiktās fotogrāfijas, tika konstatēts, ka tajās ir redzams Transportlīdzeklis, kas ir novietots stāvēšanai pēc protokolā-paziņojumā norādītajā adresē. Pie transportlīdzekļa priekšējā paneļa nav novietota invalīdu stāvvietu izmantošanas karte.

Apsekojot pārkāpuma izdarīšanas vietu, tika konstatēts, ka /adrese/ ir izveidota invalīdu stāvvieta, kas no abām pusēm ir apzīmēta ar 537.ceļa zīmi "Stāvvieta" ar 844.papildzīmi "Invalīdiem".

Izvērtējot pārkāpuma fiksēšanas vietā veiktās fotogrāfijas kopsakarā ar apsekošanas rezultātiem, Iestādei nerodas šaubas, ka Transportlīdzeklis protokolā-paziņojumā norādītajā laikā bija novietots stāvēšanai invalīdu stāvvietā.

[4.4] Fiksējot pārkāpumu un administratīvā protokola sastādīšanas laikā, policijas darbinieks rīkojās savas kompetences ietvaros un saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem, viņa rīcībā policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti.

Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu konstatēti netika. Bez tam nav konstatēti apstākļi, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Sūdzības iesniedzējam kaut kādu personīgu motīvu dēļ.

[4.5.] CSN 270.^{1}punkts reglamentē, ka automobiļiem, kurus vada invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem, un automobiļiem, kuru pasažieri ir invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem, automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts novietot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kuru izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija, pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas vai tās struktūrvienības izsniegtu izziņu.

Transportlīdzekļa vadītājam vai pasažierim izsniegta invalida apliecība nedod tiesības novietot transportlīdzekli invalīdu stāvvietā.

[4.6] Pārbaudot informāciju pēc Ceļu satiksmes drošības direkcijas elektroniskās datu bāzes, tika noskaidrots, ka /pers. A/ un /pers. B/ nav izsniegta invalīdu stāvvietu izmantošanas karte. Līdz ar to Sūdzības iesniedzējs nebija tiesīgs novietot transportlīdzekli invalīdu stāvvietā.

Izvērtējot administratīvajā lietā savāktos materiālus, konstatēts un pierādīts, ka Transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis CSN 285.22.apakšpunkta prasību pārkāpumu. Tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr. 112105602 ir sastādīts likumīgi un sods piemērots pamatoti.

[4.7] LAPK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 21.panta otrā daļa nosaka, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 EUR un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.
LAPK 21. panta pirmā daļa nosaka, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[4.8] LAPK 149.^{31}panta astotās daļas sankcija, par CSN 285.22.apakšpunkta prasību neizpildīšanu, transportlīdzekļa vadītājam paredz piemērot konstantu naudas sodu 55 EUR apmērā. Līdz ar to, kur likumdevējs ir pieņēmis imperatīvu likuma noteikumu, iestādei vairs nav iespējas lemt par konkrētajām piemērotākajām tiesiskajām sekām. Tātad šī norma paredz iestādes rīcības ierobežojumu, t.i., likumdevējs jau ir paredzējis samērīguma un lietderības apsvērumu nosakot, ka ir piemērojams naudas sods 55 EUR apmērā. Līdz ar to nav iespējams, ņemot vērā vainu mīkstinošus apstākļus, samazināt soda apmēru vai uzskatīt pārkāpumu par maznozīmīgu.

[5] Par Iestādes Lēmumu Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību, lūdz atcelt Lēmumu turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 7.lapa).

[5.1] Braucot uz skolu pēc meitas, kas ir invalīds un mācās skolā/adrese/ novietoja Transportlīdzekli brīvā vietā tuvāk skolai. Bērns ir ar kustības traucējumiem, tāpēc bija jāiet skolā, lai bērnam palīdzētu apģērbties. Skolā atradās līdz 5 min. Atgriežoties uz Transportlīdzekli, pie tā nebija pielikts protokols un policijas darbinieka tuvumā nebija.

[5.2] Saņemot Lēmumu, nav saņēmis lēmumā minētās fotogrāfijas, kas liecinātu par Transportlīdzekļa apstāšanos neatļautā vietā.

[5.3] Par cik bērnu ved uz skolu katru dienu, neatceras, kur konkrēti bija novietojis Transportlīdzekli.

[6] Lietas dalībnieku paskaidrojumi netika saņemti, netika saņemti arī citi lūgumi attiecībā uz lietas izskatīšanu.

Motīvu daļa

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

[8] Tiesa, pārbaudījusi Iestādes lēmuma motivāciju, kas norādīta šā sprieduma [4.-4.8.] punktā, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Proti, Iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzina, ka ar protokolu-paziņojumu Sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par 149.^{31}panta astotajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu.

Administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums un Iestādes lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[9] Par Sūdzības iesniedzēja norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda.

[10] LAPK 149.^{31}panta astotā daļa nosaka administratīvo atbildību par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 844.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 55 EUR apmērā.

Tādējādi, lai Sūdzības iesniedzēju varētu saukt pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā, jākonstatē, ka Sūdzības iesniedzējs Transportlīdzekli novietoja stāvēšanai vietā, kur stāvēšana atļauta ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

[11] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par protokolā fiksētajiem faktiskajiem apstākļiem. Pārkāpējs uzskata, ka nav izdarījis pārkāpumu, jo viņa meita ir invalīde un bija aizbraucis pakaļ meitai uz skolu, mašīnu stāvvietā atstāja tikai uz 5 minūtēm.

[12] No lietas materiāliem pievienotajiem foto attēliem redzams, ka pārkāpuma vietā ir izveidota stāvvieta, kas apzīmēta ar ceļa zīmi "Stāvvieta" un ar papildzīmi "Invalīdiem", un minētajā vietā Sūdzības iesniedzējs novietojis savu Transportlīdzekli /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (lietas 14.-16.lapa). Minētās fotogrāfijas apliecina protokolā norādītos faktiskos apstākļus, par kuriem lietā strīda nav.

[13] CSN 285.22.apakšpunkts noteic, ka 844.papildzīme "Invalīdiem" norāda, ka 537.zīme attiecas tikai uz automobiļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

CSN 246.punkts noteic, ka automobiļiem, kurus vada atsevišķu kategoriju invalīdi vai automašīnas, kuru pasažieri ir atsevišķu kategoriju invalīdi, automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts novietot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kuru izsniedz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija vai, pamatojoties uz šīs komisijas sniegto informāciju, – Ceļu satiksmes drošības direkcija.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja uzskats un arguments, ka invaliditātes esamība pati par sevi ļauj izmantot invalīdu stāvvietu, ir nepamatots.

[14] No abām augstākminētajām normām secināms, ka, lai izmantotu invalīdu stāvvietu, ir jābūt izsniegtai invalīdu stāvvietu izmantošanas kartei un tai jābūt novietotai automobiļa salonā pie priekšējā stikla.

Iestāde norādīja, ka CSDD noskaidroja, ka nedz Sūdzības iesniedzējam, nedz Sūdzības iesniedzēja meitai šāda karte nav piešķirta. Sūdzības iesniedzējs nenoliedz, ka šāda karte viņam un viņa meitai nav piešķirta. Līdz ar ko tiesai nav pamata apšaubīt Iestādes apgalvojumu, ka invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes Sūdzības iesniedzējam un viņa meitai nav, kaut arī Iestāde atsevišķi nav pieprasījusi ziņas no Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas.

[15] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka stāvvietā mašīnu atstāja uz laiku līdz 5 minūtēm, tikai uz laiku, lai apģērbtu bērnu.
CSN 2.4.apakšpunkts noteic, ka apstāšanās ir transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā.
CSN 2.27.apakšpunkts noteic, ka stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Pirmkārt tiesa norāda, ka lietā nav pierādījumu, ka Sūdzības iesniedzējs Transportlīdzekli bija atstājis uz laiku līdz 5 minūtēm, ko varētu vērtēt kā apturēšanu, turklāt, kā norāda pats Sūdzības iesniedzējs – viņš novietoja Transportlīdzekli, lai paņemtu meitu no skolas, lai palīdzētu viņai apģērbties, kas tiesas ieskatā nav transportlīdzekļa apturēšana pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā, līdz ar ko nav apstāšanās CSN izpratnē.

Savukārt, ja Sūdzības iesniedzējs ar norādi, ka bija apstājies uz laiku līdz 5 minūtēm, norāda, ka nav izdarījis pārkāpumu, jo bija apstājies tikai uz 5 minūtēm, tiesa norāda, ka CSN un LAPK neiedala konkrēto pārkāpumu atkarībā no tā, uz cik ilgu laiku transportlīdzeklis tika novietots stāvvietā, kur nebija tiesību to novietot.

Proti, konstatējot, ka Transportlīdzekli ir novietots neatļautā vietā, pietiek, un pierādot to, pietiek, lai atzītu, ka vadītājs ir izdarījis attiecīgo pārkāpumu.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja arguments, ka novietoja Transportlīdzekli uz laiku līdz 5 minūtēm, nav pamatots.

[16] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka līdz ar Lēmumu nesaņēma fotogrāfijas, uz kurām Iestāde atsaucas Lēmumā.

Tiesa norāda, ka LAPK 267.pants noteic, ka personai, kura tika saukta pie administratīvās atbildības, un cietušajam piecu darba dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas to izsniedz pret parakstu vai nosūta ierakstītā sūtījumā pa pastu. Proti, likums nenoteic pienākumu nosūtīt arī lietā esošos pierādījumus.

Līdz ar to minētie Sūdzības iesniedzēja iebildumi nav pamatoti.

[17] Tiesa norāda, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Senāta 2004.gada 23.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-378/2005 12.punktu)*.

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēja tikai tos argumentus, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un kas var ietekmēt tiesas sprieduma pēc būtības.

[18] Tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzējam naudas sods 55 EUR uzlikts LAPK 149.^{31}panta astotajā daļas sankcijā noteiktā soda apmērā, kas neparedz rīcības brīvību attiecībā uz piemērojamā soda apmēru.

No LAPK 149.^{31}panta astotās daļas secināms, ka pastāvot noteiktiem faktiskiem apstākļiem, ir iespējamas tikai viena veida stingri noteiktas tiesiskās sekas, proti, par konkrēto pārkāpumu ir piemērojams naudas sods, kuram likumdevējs tika noteicis konkrētu apmēru, 55 EUR.
Proti, likumdevējs nav piešķīris iestādei tiesības veikt lietderības apsvērumus ar mērķi radīt individuālus lēmumus, līdz ar to iestādei, uzliekot naudas sodu Sūdzības iesniedzējai, lietderības apsvērumi nebija jāizdara, un jāizvērtē personas atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi, jo šādam vērtējumam lietā nav juridiskas nozīmes.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējam piemērotais naudas sods 55 EUR ir atbilstošs LAPK noteiktajam.

[19] Tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā Iestāde ievērojusi LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos secinājumus.

[20] Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka Iestādes Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt, sods par pārkāpumu ir noteikts atbilstoši sankcijai.

[21] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet Sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.^{12}., 289.^{13}., 289.^{17}., 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.1174.

Noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 28.novembrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža